గిరికీర్తన భజనకీర్తనలు

SL NO. 613

శ్రీ

గిరోకీర్తన భజనకీర్తనలు.

ఇందు

భల్లాణరాజ చరిత్రము గిరోకీర్తనగాను, సానందో
పాఖ్యానమును మఱి పార్వతీపరమేశ్వరస్తుతియు
భజనకీర్తనలుగాను, భక్తజనుల
కుపయుక్తముగా నున్నవి.

ఇవి

బందరు సర్కిల్లిపేట నివాసులు నత్యంత శివభక్తులు నగు
శివలెంక శంభులింగము పంతులుగారు
(కృష్ణాజిల్లా డి. పి. డబ్ల్యు. ఇంజనీరు)
పూర్వము విరచించి యుంచగా

తణ్పుగుర్రిండు (రిటైర్డు లోకల్ ఫండు ఓవర్సీయర్) అగు
శివలెంక పాపయ్యపంతులు

సరస చతుర్విధ కవితా సామ్రాజ్య ధురంధరులగు
నాదెళ్ల పురుషోత్తమ కవివరునిచే

పరిష్కరింపించి

బందరు, తెలుగు లాజర్నల్ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపించి ప్రకటించెను.

ఆగస్టు 1914.] [వెల ౧ అణా.

పీ ఠి క

సీ॥ శ్రీమన్మహాదేవ సేవాపరాయణుఁ
డార్యసన్నుతభూరియశుఁడు నైన
మాడపాట్యన్వయ మహితుఁడౌ వేంకటే
శ్వరరావు పంతు లస్మద్ధితుండు
కూడి యొక్కప్డు మాటాడుచునుండంగ
నీ పురాతన గ్రంథ మేనుజూప
గను బ్రకటింపంగ నను బురికొల్పియు
నందులకగు ద్రవ్య మపుడ యొసగె

గీ॥ ధార్మికుం డౌండె కనుఁగొను ధర్మమందు
రిదియొకద జగదుపకృతి యితడౌనర్చె
నింతకాలంబు నూరక యేను గడప
నిట్టె పనిబూని యశమందె నీఘనుఁడు॥

ఓం

శ్రీ బాలాత్రిపుర సుందర్యైనమః

భల్లాణచరిత్ర.

రాగం. — నాదనామక్రియ. — కోలాటపాట.

శ్రీ సీతారాముల నీతిచరిత్రము — అను మాదిరి.

1. శ్రీకైలాస నివాసుచరిత్ర ప్రసిద్ధిగ వినుచున్న । వారికి శుభము లిచ్చునన్న । సభక్తిని నాతని గనుగొన్న॥ జనంబుల । పాతకముల దగ బారదోలి శివపద మొసంగునన్న॥

2. నైమిశాటవిని శౌనకాది మునినాథు లలరి సూతున్ । భక్తి నిగని యనిరి వినీతున్ । ప్రమథ కథారసవిజ్ఞాతున్ ॥ ఘనమతి । నీచే దెలుపంబడె మాకనువుగ నందుల గలలోతుల్॥

3. ఇటుబల్కిన విని సూతుండక్కథ నేర్పరించి జెప్పన్ । బూనెను ఋషులకు నయమొప్పన్ । వినుడని గురున కెఱఁగి గొప్పన్॥ గల మర్త్యస్థలి సింధుకటక మతికాంతులు నింగిని గప్పన్ ॥ శ్రీ ॥

4. ఆపురమున మణిగోపురములచే నమరుచుండు మేడల్ । కనకఘటితములగు గోడల్ । సుధీజన లసితములగు వాడల్ ॥ గలవట । కడురమ్యంబుగ మంత్రి పురోహిత వరులు బంట్ల ప్రోడల్ ॥ శ్రీ ॥

5. పటుగతి నప్పుర మేలుచుండి యాభళ్లాణుడు మించెన్ । సతీద్వయ సన్నుతులటుగాంచెన్ । గురువరుగాంచి బ్రస్తుతించెన్ ॥ భక్తులడుగునది పడయఁజేతు మీవరమొసంగు మంచున్ ॥ శ్రీ ॥

6. భస్మంబిడుమని పల్కిన గురుడను పార్థివేంద్ర వినుమా । తలపులు దబ్బరైన ఘనమా । నిరతము దప్పకున్న గొనుమా ॥ యిచ్చెద । నసమలోచనునిభూతిని నీకిదె యభిమతముగ గొనుమా ॥ శ్రీ ॥

7. సత్యము తప్పక జంగమయ్యలకు సంతసంబు మీరన్ । వారలు జడియ కెద్దికోరన్ । ఒసగక గర్వించిన ఘోరం ॥ బగునరకంబున బడుదురు గురుశిష్యులు యమపురికిని జేరన్ ॥ శ్రీ ॥

8. నీరధులింకిన నింగివ్రాలినను నిక్కవమిది దాటన్ । గనుఁ డీక చయ్యన నానోటన్ । మీరీసందియ మెప్పాటన్ ॥ విడుడని జననాథుడు ధరియించెను భస్మము కుతుకముతో నుదుటన్ ॥ శ్రీ ॥

9. ఇటుధరించిచని యిల భళ్లాణుం డెలమిని మొగసాలన్ । పంతం బయ్యా లెరుగులీలన్ ।. మ్రోయగ బాసజేసె కేలన్ ॥ వినుడో యయ్యలార యే నిచ్చెద నెవ్వారడిగికొన్న చాలన్ ॥ శ్రీ ॥

10. ఒట్టుబెట్టితిని యొడయలకోర్కెల వారితముగ గూర్పన్ । జాలక వదలిన ననుజేర్పన్ । గలదివట్టు భాగ్యమూర్పన్ । దగునని మెల్లరువినగా ఘంటారావం బెసగజేసె దీర్పన్ ॥ శ్రీ ॥

11. ఆరవమెల్ల దిశావలయములలో నయ్యాలువిని వారల్ । దాటిరి తమ తమ పొలిమేరల్ । కడచిరి రాజునగరి ద్వారాల్ ॥ గోరెరి కడుచోద్యంబుగ వలయు వస్తువులు కాంక్షమీరు హారాల్ ॥ శ్రీ ॥

12. గజరథ తురగ గ్రామము లయ్యాల కర్పించెను భక్తిన్ । జనపతి యఖిలం బనురక్తిన్ । గురువరు శాసనమున సూక్తిన్ ॥ ఒసగుటగని నారదముని కంకిరవు డాకైలాసము శక్తిన్

13. చని శీతాచలకన్యకు తత్కథ శ్రవణానందముగన్ । జెల్పిన గౌరి యమందముగన్ । శూలికి చెప్పిన దందముగన్ ॥ శివుడనె చిత్రము మద్భక్తుం డాభూవిభు జేరెద దంద్రముగన్ ॥ శ్రీ ॥

14. కొలువై యుండుము సతినే నాతని కోర్కెదీర్చి వత్తున్ । జంగమ వేసమూని పోత్తున్ । పురిలో చిత్తంబిగురొత్తున్ ॥ నరపతిగుణి మెంతటిదో కనియెద నాగిన మోక్షం బెత్తున్ ॥ శ్రీ ॥

15. అని శివుడీగతి సతికిజెప్పెడానరిగె మిండజంగం । బనుచున్ సింధుకటక తుంగం । బెన్నగదగుమె దివ్యలింగం ॥ బప్పురికరిగె వారసతులందరు మెచ్చనౌర సుందరాంగం ॥ శ్రీ ॥

16. వీటఁగల వెలయాండ్రకు దానే వేనవేలు కాగన్ । దోచు
చు నాటిరాత్రి బాగఁ । పొందుకు మూటలిచ్చి వేగఁ॥
వాటమయిన జారాకృతితో నరవరుని జేరరాగఁ ॥ శ్రీ॥

17. భూవరు డెదురుగజని పాద్యంబిడి సేవకిల్లు జేర్చెఁ । అయ్య
కు పూజలొనర దీర్చెఁ । విందులు పాలుపొందగ కూర్చెఁ॥
పొద్దాయెను భోజనమున కనుచును స్నానజల మమ
ర్చెఁ ॥ శ్రీ॥

18. అనిభల్లాణుడు విన్నవింప నాయయ్య బల్కె రాజా । విం
దులు వలదో రవితేజా । లంజయె వలయును మానై జ ॥
మెరుగవె లంజలేని విందొల్లము వడి డెమ్మర్ధికల్పభూజా॥శ్రీ॥

19. మిండజంగ మీరీతిబల్కినను మేదినీశు డెలమిఁ । బల్కె
ను జనదుమీకు చెలిమిఁ । గోరుడు వలసినట్టి కలిమిఁ॥
కోపము వల దస్మద్భావలయ మొసంగెద వాసినేలు బ
లిమిఁ ॥ శ్రీ॥

20. రాజ్యసంపదలు మాకేటికి భూరమణ వేశ్య దెమ్మా । మీద
ట విందుగుడుతు లెమ్మా । భోగము లందు నీకుసుమ్మా
తథ్యము మాఱువల్కినను మగనాలయినను మంకునొల్ల
సుమ్మా ॥ శ్రీ॥

21. హస్తిని చిత్తిని శంఖినిజాతుల యతివ నేనొల్లా । మూఁగ
లు రాగలయినఁగల్లా । వ్యాధి విరాగులైనఁ జెల్ల దచ్చెలి
పద్మిని కులమై పతిహితోక్తి జనుభామయైన కొల్లా ॥ శ్రీ॥

22. తేలేనుండిన లేదను మరిగెద మేలజాగుసేయన్ । అయ్యోల
కెల్ల ప్రొద్దుపోయెన్ । బల్కకు మాటలింక జేయం॥ గల
పనిజేసెదవేని రయంబున చక్కని చెలిని దెమ్మి వె
లయన్ ॥ శ్రీ ॥

23. అని కపటాకృతి జంగముపల్కిన నవనీశుడు వచ్చెన్ । కొలు
వున కఖిలజనులు మెచ్చన్ । తగుగతి యోచించె నతనియి
చ్చన్॥ కావలివారల బిలచి పురంబు వేశ్యల నరయగ
బుచ్చెన్ ॥ శ్రీ ॥

24. తలవరులంతట రాజాజ్ఞను తత్సభనుబాసి చనిరి । పురిలో
వీథులెల్ల గనిరి । వేశ్యల కమితధనము గొనిరి । మీరలు
దలచిన కోర్కె ఘటింతుము రమ్మని చలము సేయ కనిరి ॥—

25. మున్ను శివుండేమైయుండెను దా మిండజంగములబారుల్ ।
పురిలోకన్నెరికపు తీరుల్ ।గలిగి చెలులును తగపరిచారుల్॥
నగుచు దదున్నతభోగము లొందుకతన రారన్నవారి పేరుల్॥

26. బండరువారి యింటికిజని యాబాలను రా బిలువన్ । దగు
మిండండు గలడు కలువన్ । కూటమి కేరుపాటు లాదవన్॥
న్యాయమటండీ మానుట రానని ఖండితోక్తినుడువన్॥ శ్రీ॥

27. మద్దెలవారి వెలందిని రమ్మని మాడలీయనొప్పన్ । కూయ
కు మగడు గలడు రెప్పన్ । జూచిన సొడ్డువచ్చు చెప్పన్॥
గలవా హద్దుమీరుటలు మాబోటులకది పెద్దరికమెతప్పన్॥

28. కనకలవారి వెలందిని పిలచిన కలడువిటుడు గాసన్ । రాజ
న దరుగమయ్యు దీనన్ । వేమఱు మరుని గెల్చుదానన్ ॥
ధనము చిరంబా కాంతుని బాసిన తనువదేల బూనన్॥ శ్రీ॥

29. వినుడీరీతిని వారకామినులు విటులతోడ గలసి । భోగము లనుభవించి రలసి । చిక్కని తెరగు డెల్పవలసి॥ వచ్చితి మి నతేజాయని చారులు వల్కిన నీశ్వరేచ్ఛ దెలిసి ॥ శ్రీ ॥

30. కుహనాకృతి దానేగివినియె సంకోజపడకవీటన్ । రతిబం ధములను మదినాటన్ । వేశ్యలు విటులదీర్చు తేటన్॥ చా టున బహువిధరతులను పణతు లయ్యలకు భావ మిచ్చు చోటన్ ॥ శ్రీ ॥

31. విరిశయ్యాతల గతులయి రతులను విటులగూడు మేరల్ । భోగము లనుభవించు తీరుల్ । శిగముడు లూడియున్న నారుల్ ॥ నలుకల మరిగిన నయ్యలు బ్రితిమాలి కలి యువారల్ ॥ శ్రీ ॥

32. తూగుటుయ్యేలల దివ్వెలు మెరయగ నూగెడుచందము లన్ । సుఖముల గూర్తురు డెందములన్ । కుక్కుట శుక పికబంధములన్ । దగ ననురాగమునను గూడెడి యారమ ణీబృందములన్ ॥ శ్రీ ॥

33. మర్కట వృషభవ్యాఘ్ర ఫణీశ్వర మహిషబంధరితులన్ । కర్తరి కమలబంధ గతులన్ । రాజితమానసీయ నుతు లన్॥ స్వైరిణు లర్కకోటి తేజాంగ జంగముల నలయించిరి పతులన్ ॥ శ్రీ ॥

34. ఎచ్చటజూచిన మిండజంగముల కెడము లేక మోలన్ । పురిలో నిండియున్న ఫ్రోలన్ । గని నరనాథు డెదనుచాలన్ ఏమిచేయుటకు దోపక మది నివ్వెరగు దోచె లీలన్ ॥ శ్రీ ॥

35. జనపతినై వెలయాలికొఱకు నే జనినగాక యున్నఁ | భక్తి
కి పలుచనయ్యె నెన్నన్ | బలిమిని తరుణిఁబట్టు కొన్నఁ |
చెరయగు మనసొప్పదు వేసారితి నిక నామగువనీయకున్నఁ ||

36. వ్రతము భంగమగు కులసతినిచ్చిన వసుధలోన నిందా |
రెంటను సంధిగలిగె ముందా | వ్రతమును దీర్చమీఁద
గొందా || నిందను మతిమంతుల కిల మానముతోఁడ సమా
సమేది పొంద || శ్రీ ||

37. మానము ప్రాణము లర్పించినదగు మహిని యశము నొం
దఁ | గావున మగువనిత్తు,నొందఁ | జంగము లవురయ
నగ విందుఁ|| నిజమని | పూనికచే దన గేహమునకు వేఁబో
యి సతికిముందుఁ || శ్రీ ||

38. గలకార్యపువిధ మాలోచనగా బలుకరించిచూడఁ | కుల
సతి కాంతుని గొనియాడఁ | మీ రేయాజ్ఞ సేయ నోడఁ |
బనుపుఁడు | తనరిన పనికని వినయమొప్ప మోదమున బల్కు
జాడఁ || శ్రీ ||

39. వినవే చెలి నే డయ్యకః చక్కని వేశ్యవలసియూరఁ | వెద
కిన నెలతలింపుగోరఁ | పల్లవ జనులతోఁడ మీరఁ | సు
ఖముల | దనిసియుండి గొకతరుణియు దొరకదు దైవమా
య చేరఁ || శ్రీ ||

40. ఎన్నదరమె యాపన్నగభూషణు నేరికయిన నింకా | బొగ
డగ వెన్నునికే శంకా | గల్గును దిన్నగ మనకింకా | శివు
డా | సన్నమగుచు జారాకృతి గన్పడి సతినిగోరుకింక || శ్రీ ||

41. చిత్రింబన విని భార్యపల్కె పరశివకథా వినోదం । బరు
దంభు అవతరించి మోదం । బుగ నిమ్మవ్వతోడవాదం ॥
బున । సుతు జంపించుటకై యన్నము అడిగిన దామిాదర్ ॥

42. చిఱుతొండని పట్టిని జంపిన శీలురెకారయ్యా ! పీరల చ
ర్య లరయనెయ్య । మఱు నీభక్తి జూడనయ్య ॥ తెమ్మనె ।
తరుణిని గావున బంపుము నన్నిక తడవికేలనయ్యా ॥ శ్రీ ॥

43. మున్ను హరిశ్చంద్రుడను రాజును మోసపెట్టదలచి । దా
నంబడుగ నతడు గొలిచి । మునికై యాలినమ్మి నిలచి ॥
సత్యము । దన్ను గాచునని మాలనింటిలోనున్న తరినివలచి॥

44. బ్రోవలేదె శివుడంతట నట్టుల బోషించును మనలన్ ।
బంపుము జంగమయ్య గనలన్ । గలడని సతిబల్కిన ఘన
లం ॥ పటుడయి । భావంబున జింతించె నట్లనుచు బ్రోవ
వలసె జనులన్ ।

45. నీవులేని యీరాజ్యమేల నోనీరజాక్షి నాకున్ । భాగ్యం
బేలగోలదాకున్ । నిన్నే పంపవలసెనీకన్॥ నీసాగ సేవనిత
కు గలదీభువి నిన్నువిడిచిన నిలుతునె కలకన్ ॥ శ్రీ ॥

46. అని నరనాథుడు పశ్చాత్తాపంబునను భార్య కనియెన్ । సీ
మన మరసితి నిజమనియెన్ । సంశయ మూర పాశిచని
యెన్॥ వేగమె । ఘనవేశ్యాకృతి నందుమన్న సతి కాంత్తు
లెల గొనియెన్ ॥

47. గడియలోన దా భాసురాంగి యాకాంత్రుని కడకేగెణ్ । దలచిన మల్లికాంబ వేగెణ్ । బల్కెను చెల్లమాంబత్యాగం । బగునే । పుడమికి బట్టపురాణివె యగుచుం। బాల్బుగ నీవేగెణ్ ॥ శ్రీ ॥

48. నిన్ను బంపుటకు ప్రౌఢవు కావా వన్నెగానితోడ । పొందుకు జనిన నోముదాడ । మనవ్రత మెన్నబడియె నీడ । దప్పక। నున్న చాలునే చెల్లీ యేగెద నెన్ననయ్యగూడ ॥-

49. అని సింగారము చేసికొనియె జెల్లాంబ శీవిమీఠెణ్ । హారం బురమునందు జారెణ్ । చెలువల కపుకు మోదమలరెణ్ । కరకంఖణములు మోృయగ జెంపకోప్పునను కలువ విరులు పొనరెణ్ ॥ శ్రీ ॥

50. పరిమళ గంధమలందె దేహమున భావికార్య సరణి । కను గతి పతి వచించు కరణి । దోచెను ప్రౌఢలీల హారిణీ । లోచన। సరసిజేక్షణ లందరు మెచ్చగ శైవయోగసరణి ॥-

51. వచ్చి నిల్చు సతి వడి దెచ్చియు భూవరు డయ్యకు నివ్వెణ్॥ గడగుచు బల్కె మీకు శీవిణ్ । దనరిన వేశ్య దెచ్చితివ్వెణ్ ॥ జూడకు । డిచ్చితి గైకొనుడనె రాజాయన యెగసి లేచి రవ్వెణ్ ॥ శ్రీ॥

52. అయ్యపల్కె మాపయి చిత్తముగలదయ్యా భూపాలా । మీకిది నెయ్యమగునె చాలా। నమ్మితి సయ్యాటము లేలా।

నడిజా । మర్యో నీదు రాకరయుచుండ మూడయ్యో గన్ను లేలా ॥ శ్రీ ॥

53. తలపదలంపగ తనువు సగంబై తాపమెల్ల గుర్రింగెక్ । అయ్యల భక్తి నీకు వంగెక్ । సత్యపు బాసలో నడంగెక్ । గుణవతి లలనయటంచు వచించితి వయినను వలసి రాగ డంగుక్ ॥ శ్రీ ॥

54. పనికిరాని యీభామ నివ్వగా ఫలమే జననాథా । నీవే యేలుకొన్న మేధ । గలుగును నేను తపోగాధ । నొందితి జనుమని కోపంబున వచించెనా జంగమయ్య బోధ ॥ శ్రీ ॥

55. అనుగుణంబుగా వినయోక్తులచే నవనీశుడు వలుకక్ । మీరెట్లనిన జెల్లు నలుకక్ । మానుం డపరాధము చులుకక్ । జేయుడు కనకాంగిని మీకొఱకు దెచ్చితిని కన్న తల్లి యిలకుక్ ॥

56. ఆకలిదీర్చగ నన్నుమిడగ వద్దనుట దగునటయ్యా । అయ్యా నీకు శరణమయ్యా । దేవ పరాకుసేయకయ్యా । నీకై రా కాశశిముఖ నరయగ నింతగ రాత్రికడచె నయ్యా ॥ శ్రీ ॥

57. జనపతి యీపగిది వచింప జంగమయ్య మెచ్చి । రాజు ను తనదరి రాబుచ్చి । యతనికి ముదమున జనువిచ్చి । నాకుక్ మదికొప్పెడుచెలి నరసి తెచ్చితివి మంచిదాయె హెచ్చి ॥ శ్రీ ॥

58. నీదుసెజ్జకును జేర్పుము నన్నీనెలతతోడ కేళిఁ । గూడెద సుఖరతి నికహాళిఁ । అన నిజశయ్యను బుష్పాళిఁ । బఱచి మహాదరమున నయ్యకు బనిచె సుహృత్కామ లాళిఁ ॥ శ్రీ ॥

59. ఖడ్గము గైకొని కందు గూఢముగ క్రమమొప్పగ నన్నుఁ । ఏగతిజూతు వంతకన్నఁ । మిన్నగ నయ్య జేరకున్నఁ । దు్రించెద షడ్గుణవతివని సరసకుగొన శివచరణ మాన యొన్నఁ ॥ శ్రీ ॥

60. అని వచించి ధాత్రీశుడరుగ నాచెల్లమాంబ సొంపుల్ । తగరాయంచనడక పెంపుల్ । మీరగ నతిరసముల గుంపుల్ । గల నూతనపక్వాన్న ఫలంబుల దనరజేసి యింపుల్ ॥ శ్రీ ॥

61. నిండజేసి పాదంబుల కెరగుచు నీతినయ్యతోడ । జూడ వీతఱి ననుగూడ । వేటికి ముగుద వన్నెకాడా । యనుచుం గందర్పాను కరోక్తులాడ ననురాగ మొనయ దేడ ॥ శ్రీ ॥

62. మిండజంగమా మేరగునేసామీ యీసిగ్గుం జెందఁ । పొందం గౌగిటబిగి నొందఁ । నీవెద జేర్పకున్న ముందుఁ । నేనెటు లండజేరుదును పొ్రద్ధాయెను నన్ననురాగముతో బొందఁ ॥ శ్రీ ॥

63. మోవి సుధారసమాని ముద్దిడని మగతన మదియేల । గో
లా వట్టిభ్రాంతి లీల। మేలా శీల మెన్నజాల । ననుచుర్
భావములోపల రోసమొలరయ నటుపల్కె ధీవిశాల ॥ శ్రీ ॥

64. ఎట్లాడిన మగటిమి లేదయ్యాకు నెట్లు చుక్క పొడిచెర్ ।
వృథాగా రాతిరేల్ల గడచెర్ । గల చెంగలువలెల్ల ముడి
చెర్ । దగు చీకట్లుపోయు తెలుపయ్యె దిశలు భాస్కరు
డింకం బొడుచుర్ ॥

65. బలిమినయిన నక్కన జేర్చెద పతిహితంబు గోరి । అయ్యా
ను పాన్పుకడకు జేర్చి। యనిచనె చెల్లమాంబనారి। చెలు
లిల కలకాలము దన్నభినుతింప విటకానికడకు మీరి॥ శ్రీ ॥

66. మేను శివార్పణ జేయబూని యామేదినీశకాంత । జంగ
మునంటి యుగిలికింత । బెట్టుచు కౌగలించునంత । హరుడ
మ్మానిని మెచ్చి విటాకృతిబోవగ మాయమాయె నంత ॥

67. కనుబాలునికిప్రియ కరములలో దగ చనులజేపు పుట్టెర్ ।
పతికనె శంకరుండు పుట్టెర్ । చూడుము జంగమయ్యా పు
ట్టెర్ । బాలుడు చనులు గుడుచుచున్నా డిదిగోయని
చాటున గనబట్టెర్ ॥ శ్రీ

68. మునుగొడ్రాలవు కద యీబాలుని గనుట నిక్కమగునా।
అయ్యాను గినిసిపుచ్చ దగునా । సరిగా బల్కెదొక్క మొ
గిన । బొంకితి వనుమానము గల్గెను ఖండించెద । ననిన
వనిత నగిన ॥ శ్రీ ॥

69. అంతలోన శివుఁడో భల్లాణనృపా ! సాహస మదియేలా । నేనా బూటకంపులీలా । జేసితి బోటి సుగుణశీల । వలదా । వరుస మానికోరుము నేవేనియు వరము లిత్తు చాలా ॥ శ్రీ ॥

70. కోరుమింక నీభక్తికి మెచ్చితి కోర్కెదీర్చుబూని । భాస్కర కోటితేజ మూని । పాదమిచ్చి తలిదండ్రులుగాని । మీరలు వేరుగారు మీతనయుఁడ నేనన వెలది జంపమాని ॥ శ్రీ ॥

71. సన్నుతించె భల్లాణుం డీగతి శంభో శివదేవా । పాదమిది సరగున మనుగావ । మునుపటి పాపమడగిపోవ । సేవ లెన్ని చేసితినో యీడేరెను మాకింక భక్తితోవ ॥ శ్రీ ॥

72. హరిధాత్రాది సమర్చితాంఘ్రి బ్రహ్మర్షి వినుతశీలా । నిరంతర సామగాన లోలా । సముచిత తాండవమ్మృదు ఖేలా । లీలా । కాలకాల దిక్చేల విబుధముని । జాల । లోకపాలా ॥ శ్రీ ॥

73. అనిమ్రొక్కిన నుమ కనియె శూలి। యీ జనపతి ధన్యుండు చూచితె వనిత నిచ్చియుండు। భక్తిని దీటు లేరెవ్వరుండు । ఇతనికి । ఘనతమీర సాలోక్యమియ్యగా । గడగితి నిక తెండు ॥ శ్రీ ॥

74. దివ్యవిమానం బనిపలికిన గనుతేజమెసగవచ్చెఁ । పార్వతి విభుని మహిమ మెచ్చెఁ । విబుధుల విరులవాన హెచ్చెఁ । వారల । నవ్యవధిగ నృతనతో గైలాసము । నతి ముదముగ జేర్చెఁ

75. సతియుగంబుతో భల్లాణుండా శంభులోక మందుౘ । రాజై ప్రమథులు కొలువందఁ । శివుడాగతిని కొల్వైజెం దెన్ । ఈకథ । సతులితముగ సూతుడు శౌనకముఖ । వితతి మోదమందఁ ॥ శ్రీ ॥

76. తెల్పినకరణిని శివవెంకాన్వయ కవిశంభులింగం । దీకృతి జేసెదీని సాంగం। బుగవిన నమలమంతరంగం । బగు శివ సాయుజ్యము చేకురును రవిచంద్రులవలె నిలజెలంగుఁ॥ ॥ శ్రీ ॥

సమాప్తము.

కోలాటము.

రాగం - నాదనామక్రియ.

1. శంకరార్ధధారిణి యేతలపగ । జననిసుమ్మి మాకు । రూఢిగ జనని సుమ్మి మాకు ॥- పంకరుహాక్ష సమర్చితుడగు నేణాంకుడయ్యా మాకు । రూఢిగ । నేణాంకుడయ్యా మాకు ॥ పల్లవి ॥

2. భవ్యములగు భస్మత్రిపుండ్రములె పావనమవి మాకు । రూఢిగ బావనమవి మాకు ॥ అవ్యయమానదగు జ్ఞానముద్రయే । యాధారము మాకు । రూఢిగ నాధారము మాకు ॥ శం ॥

3. అక్షయమగు రుద్రాక్షలసరమే యాభరణము మాకు । రూఢిగ నాభరణము మాకు ॥ మోక్షదమగు పంచాక్షరి దాతయె ముఖ్యగురువు మాకు । రూఢిగ ముఖ్యగురువు మాకు ॥ శం ॥

4. కాశి ప్రముఖ శివక్షేత్రములు నివేశనములు మాకు । రూఢి నివేశనములు మాకు ॥ కేశవ స్తుత చరణోదకమే కేవలమది మాకు । రూఢిగ కేవలమది మాకు ।

5. బసవాద్యఖిల పురాతనభక్తులు పాశుపతులు మాకు । రూఢిగ బాశుపతులు మాకు । అసమానంబగు శైవపంచకమె యాప్తపదము మాకు । రూఢిగ నాప్తపదము మాకు ॥ శం ॥

6. భక్తసమూహము చెంతవసించుటె బాంధవ్యము మాకు। రూఢిగ బాంధవ్యము మాకు ॥ ముక్తీశ్వరు భజనం బొనర్చుటయె మోక్షపథము మాకు ।। రూఢిగ మోక్షపథము మాకు ॥ శం ॥

7. లింగాంగైక్య జ్ఞానుల కోటియె శృంగారము మాకు ॥ రూఢిగ శృంగారము మాకు । మంగళతర హృల్లింగార్చనమే మహితపదవి మాకు । రూఢిగ మహితపదవి మాకు ॥

8. ఇంద్రనీల మణులను స్థాపించిన యిండ్లుకలవు మాకు । రూఢిగ నిండ్లుకలవు మాకు ॥ చంద్రమౌళి కరుణారసంబుచే జయము లొసగు మాకు । రూఢిగ జయము లొసగు మాకు ॥ శం ॥

9. అల్లమ ప్రభుని యనుభవమె వెల్లచామరము మాకు । రూఢిగ వెల్లచామరము మాకు ॥ ఎల్లమంద కోటీశ్వరు సేవయె కొల్లజేయు మాకు। రూఢిగ కొల్లజేయు మాకు॥ శం ॥

—:o:—

సానందోపాఖ్యానము.

* గజేంద్రమోక్షము - 'రాజేంద్ర వినుము' అనుమాదిరి. *

జనులారా సానంద ముని చరిత్రము మీరు వినుడీ వేసు కమీరను । కైవల్యము గనుడిక సమకూరును॥ పల్లవి ॥
అనుపల్లవి ॥ తనరు నైమిశనామ వనమతిరమ్యమై మును వెల్గు చందనముఖ తరుకోటిచే। ఘనతమించు రసాలరంభా, కనకలుంగలవంగ కాంచన, పనసజాజి వకుళచంపక, పారిజాతములను జెలంగును ॥ జనులార ॥

1. తరుణ పల్లవితకోరకిత పుష్పితఫలభరిత । మకరందంబులు, క్రోలెడు మత్త మధుకర బృందంబులు। వైరత్యక్త। హరిరాట్కరీంద్రంబులు । సరోవరచరపక్షిసాంద్రంబులు । సదామ్నాయ ॥ పారగద్విజకుల సారనాటక కావ్యాధార తర్కశాస్త్ర ధీరపండితలోకా ॥ ధారమై, యజ్ఞాదులకు సం । చారమై, కలుషాంధకార వి । దూరమై, శివభక్తి లలితో । దారమై, నైమిశము పొల్చును ॥ జనులార ॥

2. శౌనకుడాదిగా గలమునివర్యులు కనిరిసూతుని సూక్తిగా।
నాకాంక్షచే । మనవిచేసిరి యుక్తిగా । పురహరుకథ ।
లను దినంబును భక్తిగా । నాతఁడు దెల్ప । వినిరి వారను
రక్తిగా ॥ సువ్యక్తిగా ॥ మనములు రంజిల్ల । గనుసానం
దుఁడ। న్మౌని పాపులనుమోక్ష మొంద జేతునటంచు॥ తన
మదిం దగ శమనునగరికి జనియెబుష్పకమెక్కి సంయము ।
లనుపగోర్కెలు గూర్చుతలపున । మనసిజాంతకు దలచు
చును వడి ॥ జనులార ॥

3. మునిరాక నెరిగింతు ననుచునారదమౌని । పనిబూనె
నత్యంతము । కాలుఁడు గని । వినియె నా వృత్తాంతము ।
పురిబీఁడౌనొ । యని కొంత సుస్వాంతము । ధైర్యముతోడ
ననియె తనకీపంతము । చెల్లదురా నీ॥ కనివచ్చు తోఁ
వ నే । గును దాను వెనువెంట । ననుచుండ । దివమున।
గనుపించె ముని తేరు॥ మనము జల్లనచేయునదిలే। మిని
భటాళిని దోడుకొని రా । దినకరాత్మజు డెమరుగాజని ।
వినయముగ బూజించి తెచ్చెను ॥ జనులార ॥

4. తొల్లి నారదుఁడు తాజల్లగ దెల్పిన జెల్లదాతని కంటిని ।
దావచ్చిన వెఝ్ళువా డనుకొంటిని । నిక్కపుబుషి । వల్ల
భునిటగంటిని । ఈతని తలంపెల్ల నేగనుగొంటిని ॥ రమ్మం
టిని ॥- చెల్లదునే నేమి, పల్లిదంబులువల్క, నుల్లమందు
నగోప, మొదవి శపించును॥- కల్లగాదిది వీరి కడ్డం, బెల్ల
వేల్పులురారె యిక నేఁ, పల్లెపాడగు జాడతోచెను । బల్లి
దులు వీరనియె శమనుఁడు ॥ జనులార ॥

5. భానుసుతునిజూచి, పరమామోదంబున । బలికె వేడుకతో
డను । నీ మర్యాద । కేనుమెచ్చితి నీడను । బుద్ధిపొడమె,
నౌ నీ పురము జూడగను । వేగమెరమ్మ హా! నీదు పదమే
డను ॥ ధర్మవుగాదె ॥- మాను సందేహంబు, మదివికసిం
పగ । బూనునగరు జూపగాను సంతోషింతు॥ మేనులచిర
ము లుపకృతియె తన । తోను దోడుగనేగి మనకే । జ్ఞాన
ముదయించినను మేలగు ।• నేను డెల్పెడి దేవియనె ముని॥
జనులార ॥

6. పురము శృంగారింప, బూనుట్లైకె భేరీ, స్ఫురితస్వనము
మోగిసెను । మహానందుగిన । కురుభక్తిగై సేసెను । పా
దుకలిచ్చి । చరణాంజలి జేసెను । అమ్మని దండ । ధరువెంట
విచ్చేసెను । సరగునబోయి ॥ పురితూర్పునుత్తర । మరయ
జేసిన పుణ్య । లురువైభవములచే । వరుణద్వారంబుల॥
మెరయుచుంపుట జూచి వీరలు । ధరణి నేపుణ్యాయు లొనె
ర్చిరో । పరమపావనులనగ యముడిటు । పల్కెవారల
సుకృతముల దగ ॥ జనులార ॥

7. నిరతాన్న దాన త । త్పరవృత్తి కాలంబు । జరుపువారీ
పుణ్యులు । కూపారామ । విరచను లీ ధన్యులు । తీర్థక్షే
త్రి । పరిదృశ్యు లీ మాన్యులు । జితేంద్రియ । స్ఫురదా
ర్యు లీ గణ్యులు । సౌజన్యులు ॥ హరిపరాయణచిత్త ।
సరసిజు లీఘను । లురుసద్విచార పా । రగు లీ మహాత్మ
లు॥ దురితహరులు । హరునిభక్తులు । గిరిసుతార్చకు లా
త్మవేద్యులు । గురుసమాదరణాఢ్య లధ్వర । కరు లనగ

ఋషి యరసె వారల ॥ జనులార ॥

8. మూడువాకిళ్లా నా । డాడ బుణ్యుల జూచి నాడ నొ
క్కటి తక్కగా । నది చూపింపు । మీడ దప్పక చక్కగా ।
పాపులు నిన్ను । వేడి జోడుగ మ్రొక్కగా । దూతలాజ్ఞ ।
నూడిగంబుల నిక్కగా॥ రా పెక్కుగా॥ నాడగల్గువారి ।
జూడనొల్లక బోవ । గూడ దంతకచెప్ప । పాడి తెరగు నీవీ॥
లేడు జగములయందు ధర్మము । కేడ సేసరి వేల్పులంచన
వాడె చిత్తము శమనునకు నది । కూడదని ముని వేడుట
కున్నె ॥ జనులార ॥

9. మీవంటివారల । కావాకిలి జూప । మీరేమి కోపింతు
రో । పాపుల గని । దేవా సంతాపింతురో । బాధలు
సూచీ । యేవిధంబుగ నెంతురో । యని వెరగొంద ।
భావ మింకెటు లుంతురో॥ క్షమింతురో॥ దేవర వారెటు ।
తెల్పెదరాలీల । బోవువాడ నాజ్ఞ గావలె సెలవిమ్ము ॥ సేవ
కుడనన । దక్షిణంబున । కేవిధించితి సాగుమని నీ । ర్యా
విదోవతి మెరయ గేలను । దావలము ధరియించి ముని
చనె ॥ జనులార ॥

10. ఇవ్వాకిటి చతురమెన్న జతుర్లక్ష । యోజనంబుల నిడుపు।
నహోమయ । మవ్విధమున వెడల్పు । కుంభీపాక ।
మవ్వల గనజడుపు । మడిలేని వా । రెవ్వ రిద్దర నడపు ॥
పాపంబుల। కివ్వసుంధర నెల । విచట రౌరవంబు । నివ్వటి
ల్లును జూడ । నెవ్వరోపరు మీరే ॥ దవ్వులను గాంచితిరి

చిత్తము । నొవ్వనగు గుందుదురు మిముగని । నెవ్వగల దా మందుచుండగ। నెవ్వరో తము గనిరటంచనె॥జనులార॥

11. దండివాక్యము వినుచుండి వేసుకనేగు । చుండ నక్కడ పాపుల । శిరంబుల । ఖండింపబడు రూపుల । గైకొని కాగు । చుండు నూనెను మూపుల । ముంచెడు భట । తండంబులను కోపుల । గద్దన డంత॥ కుండు తానదిచూచి । కాండజాస్యనుండు । గుండెరాతనుజేసి । దండనీతికి నిన్నా ॥ తండు పరమేశాజ్ఞ బంపెను । చండశాసన వృత్తి నీకథి । కుండు లేడీవిద్య వేరొకరుండిటొల్ల డటుండుమనె ముని ॥ జనులార ॥

12. తపసులగుట మీర లుపకారదృష్టిచే । దగబల్కితిరి రిత్తగా । వీరలదోష । మపనయించెడు సత్తగా । జెల్లును మీకా । యుపమనే నిటుకొత్తగా । తప్పరయక । విపరీతమె వృత్తిగా ॥ జేయుటగాదు ॥ చపలాత్ము లీదుష్ట । జనుల కల్మషమెన్న । దపనేందు సాగరాం । తనులదాకను బాధ ॥ లపరిమితముగ బడయగలరిక । సుపథమెక్కడి దరయవీరికి । నెపముబెట్టెద రింకనాపై । గుపితచిత్తము మానుడనె దొర ॥ జనులార ॥

13. కేచిత్పుణ్యంబుచే । కేవలంబుగ మాల । కాచండ్రిథరు లోకము । గల్గెను వీరి । కాచందమున శోకము । మానెడు బుద్ధి । యోచింప సువివేకము । గల్గినదప్పు । సూచీముఖపాకము ॥ విచారింప । దోచదు వినువీరు । దూర్జటినిం

దకు । లాచార్య సతిబొందు నీచు లన్నముగోరు॥ యాం చకుల గెంటంగ జేతులు సాచి రల వారనుజగూడ బ । రాచికము గావించి రార్యుల । జూచి వీరలుగాచ దగ దనె ॥ జనులార ॥

14. ఎంతకూ్రిరాత్మ్మడీ । యంతకుడని ముని । స్వాంతమందు నుదలచి । మోక్షంబివ్వ । కంతుహరుని గొలిచి । పాపుల మధ్య । నెంతో వింతగ నిలిచి । నప్పుడెముక్తి । కాంత వారల వలచి ॥ షడక్షరీ ॥ మంత్రిరాజము హరి । దంత రంబులు నిండ । మంతనంబున బాడు । నంతనారకకోటి॥ కంతనే యుపదేశమై క । గ్గాంతముల సోకినవె పుష్పక । మంత కాంతకు డనుపవచ్చెను । గాంతు లంబరమున వె లుంగగ ॥ జనులార

15. భటులు వారిరి రత్న । భర్మ నిర్మితమైన । పటువిమాన ముజూచి । కాలునిగాంచి । కుటిలాత్ములెలేచి । పుష్పక మెక్కి । తటుకున బోగాచి । సానందుని । చటుల మ హిమకేచీ ॥ శమనుడు తన॥ పటుసాధనము సం । పుట మున బెట్టి తా । నటువోయె తీవ్రినా । నిటలాక్షుపాలికి॥ కటకటంబడి యీ పరిభుత్వం । బెటుభరింతును భూసురుం డొక । డటకు దాసిలినాడు పురమి । ప్పటికి బాడొనరించి చనె ననె॥ జనులార॥

16. ఆ త్రిపోషకుడగు । శూరు డాతనితోడ । ననియె సమ్మని చందురీడూ । భూతదయా। వర్తిత నిస్తందురీడూ । మా

సరిసమ। వర్తి మహిమా సాంద్రుడా। వెరచును బల్క పూర్తిగా దేవేంద్రుడా॥ గావున నీవీ॥ ధూర్తతనము మాని, వర్తమానంబున। నార్తులైన ఖలుల, బూర్తిగా దండింపు॥ కీర్తి దిశలవెలుంగగా శివ। వెంకపాపయ మంత్రి సుతుడన। వర్తిలు న్భువి శంభులింగని। నేర్తు బ్రోవగ బొమ్మనియె దగ॥ జనులార॥

సంపూర్ణము.

పీఠిక.

సీ॥ శ్రీమన్మహాదేవ సేవాపరాయణుఁ డార్యసన్నుత భూరి యశుఁడునైన
మాడపాట్యన్వయ మహితుఁడౌ వేంకటేశ్వరరావుపంతుల సద్బుద్ధితుండు।
గూడి యొకట్రు మాటాడుచునుండంగ నీపురాతన గ్రంథమేనుజూప।
గనుబ్రకటింపంగ ననుబురికొల్పియు నందులకగు ద్రవ్య మప్పుడయొ
[సగె।

గీ॥ ధార్మికుం డొండె కనుఁగొను ధర్మమందు
రిదియొకద జగదుపకృతి యితడొనర్చె
నింతకాలంబు నూరక యేను గడప
నిట్టి పనిబూని యశమంద నీఘనుఁడు॥

Printed by
T. Narasinga Rao Bros.,
at
THE TELUGU LAW JOURNAL PRESS,
MASULIPATAM.

10374